

Tropie

~ v (zn.)

1. een beweging die vooral bij planten wordt waargenomen en wordt opgewekt en gericht door een uitwendige prikkel
2. een methode van Collectief Walden; het met omtrekkende bewegingen uitdagen van een paradigma

Collectief Walden:

° Is een dynamisch samengestelde groep denkers en kunstenaars rond de vier kernleden René van Bakel, Jente Hoogeveen, Thomas Lamers en Thijs van Vuure, soms aangevuld met oud-leden en verwante makers. Is een producerende instelling die installaties, beeldende ontmoetingsruimtes en voorstellingen voortbrengt.

° Maakt theatrale non-fictie: het werk van CW is de theatrale vertaling van het literaire essay, wetenschappelijke theorie of het publieke debat.

° Is nu mid-career:

- officieus van start gegaan in 2012;
- formeel opgericht in 2014;
- doorliep in 2015-2016 de Nieuwemakersregeling van het Fonds Podiumkunsten;
- in 2017-2018 de Ontwikkelsubsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst;
- en ontwikkelde zich gelijktijdig en daarna binnen twee Creative Europe-trajecten.

° Heeft de ambitie om 'artistiek' en 'zakelijk' helder van elkaar te scheiden en is zich daar sinds eind 2018 op aan het inrichten. Is nu verheugd om samen te gaan werken met Naomi Russell als nieuwe zakelijk leider, die leiding zal geven aan een nieuwe faciliterende tak.

° Reageert op bestaande paradigma's en heeft als hoogste doel om nieuwe paradigma's voort te brengen.

° Geloof dat de natuur altijd overal is, en dat we daarom misschien beter af zouden zijn zonder het begrip 'natuur'.

° Grijpt in de komende jaren naar de vorm en taal van religie, vanuit esthetische en idealistische motieven. Die religie noemt ze: Tropie.

° Benadert haar publiek als (potentiële) volgelingen: een gemeenschap van deelnemers, niet van afnemers. Biedt geen consumptieartikelen.

° Heeft haar wortels op Terschelling, en staat nu met één been in Amsterdam en één in Drenthe.

° Geloof in het tegelijk tonen van *frontoffice* en *backoffice*.

° Vindt dat de geologische, biologische en meteorologische aspecten van ons bestaan politiek, psychologisch en spiritueel oneindig veel relevanter zijn dan we vandaag de dag in de maatschappij denken. Deze aspecten van onze woonomgeving krijgen niet de aandacht die ze verdienen en dat zal zich vandaag al, en in de toekomst nog meer, gaan wreken.

Drie ecologische golven

Een theorie van Collectief Walden

Caspar David Friedrich
De Wandelaar - 1818

American Renaissance:

Henry David Thoreau

"I went to the woods because I wished to live deliberately, to front only the essential facts of life."

Uit: *Walden or Life in the Woods* - 1854

Rachel Carson

"But it seems reasonable to believe — and I do believe — that the more clearly we can focus our attention on the wonders and the realities of this universe about us, the less taste we shall have for its destruction."

Uit: *Silent Spring* - 1962

Joni Mitchell

"They took all the trees and put them in a tree museum."

Uit: *Big Yellow Taxi* - 1970

Land Art Beweging:

Michael Heizer

Double Negative
(1e Land Art werk) - 1969

Robert Smithson

Broken Circle/Spiral Hill
(Drenthe, NL) - 1971

Deepwater Horizon

(ramp BP in Golf van Mexico)
- 2010

What's it like to be a bird?

Collectief Walden (1e werk)
- 2012

Timothy Morton

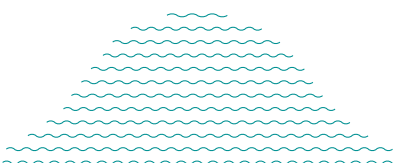
"We are all burnt by ultraviolet rays. We all contain water in about the same ratio as Earth does, and salt water in the same ratio that the oceans do. We are poems about the hyperobject Earth."

Uit: *Hyperobjects* - 2013

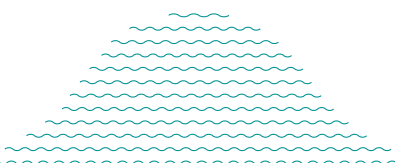

Ólafur Elíasson

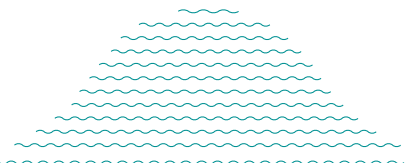
Ice Watch - 2014

19e eeuw

1960-1980

sinds 2010

1. Kunst in tijden van klimaatcrisis

WINDSTILLEVEN, Oerol (2016)

Foto: Saris & den Engelsman

"We have to come together to tell a new, kinder story explaining who we are, and how we should live ... As we rekindle our imagination, we discover our power to act. And that is the point at which we become unstoppable."

- George Monbiot (zoöloog en systeemcriticus)

Collectief Walden (CW) is een groep kunstenaars en denkers die de urgentie voelt van de ecologische crisis. We zijn een filosoof, een bioloog, een dramaturg en een scenograaf. Maar de filosoof is ook grafisch ontwerper, de bioloog ook muzikant en conceptueel kunstenaar, de dramaturg is politiek theoreticus en schrijver, en de scenograaf is een mimer. We zijn soms lecture-performers; soms bedieners van grootschalige changementen in het landschap; soms muzikant. Nooit zijn we fictieve personages, want fictie maken we niet. We maken installaties, voorstellingen en ontmoetingsruimtes op het grensgebied van wetenschap, documentaire en beeldende kunst.

We hanteren een interdisciplinaire aanpak: beelden, poëzie, *lecture performances* en muziek komen samen in collage-achtige voorstellingen en dynamische installaties. De werken vinden meestal plaats in landschappen of de openbare ruimte, maar soms ook in musea of theaters.

Zoals we grenzen vervagen tussen kunstvormen en tussen theorie en beeld, zo willen we ook de grenzen tussen mens en natuur, tussen stad en land en tussen samenleving en landschap doen vervagen. De mens en de stad staan niet buiten de natuur. Het gevoelde onderscheid is een gevaarlijke fictie die wij met onze theatrale non-fictie aanvechten.

We maken *site-responsive* werken, geïnspireerd op *Land Art* uit de jaren '60 en '70

(met helden als Robert Smithson) en meer hedendaagse kunstenaars als Marinus Boezem, Myoung Ho-lee en Ólafur Elíasson.

1.1 Tropen en Tropieën

Twee ongebruikelijke specialistische woorden vormen de dramaturgische basis van dit plan. Tropen zijn cirkels die het resultaat zijn van een omtrekkende beweging, zoals met een passer. De ‘Tropen’ heten zo, omdat de zon de aarde op die plek het directst raakt, en zo een warme, tropische zone creëert. Een ander woord voor troop is keerkring.

Tropie is een draaiing of vergroeiing van een plant, door een externe prikkel veroorzaakt. Het schoolvoorbeeld is de heliotropie van de zonnebloem, die elke dag, de hele dag met de zon ‘meekijkt’.

CW is door beide fenomenen geïnspireerd en neemt ze als beeldende en inhoudelijke pijlers voor haar komende kunstenplan en als leidraad voor onze ondernemingsfilosofie. We bezinnen ons collectief op welke houdingen, welke overtuigingen nodig zijn om in een door klimaatcrisis ontwricht tijdperk solidair en duurzaam te kunnen zijn.

Wij willen ons als een zonnebloem in elegante bochten wringen om het roer om te gooien. We hebben het gebaar van de Tropie nodig. Met veel omtrekkende (artistieke en poëtische) bewegingen, maar daarmee niet minder radicaal.

1.2 Het artistieke gebaar: Paradigma’s verbeelden en vervangen

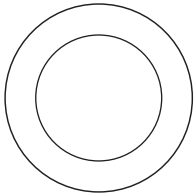
CW heeft geen tijd te verliezen. De wereld moet verbeterd, de planeet moet gered. Daarom maken we *slow art*: contemplatieve, discursieve werken waarin we ons bezinnen op schadelijke en vruchtbare paradigma’s.

Een paradigma is een denkkader: een allesomvattend, zo’n beetje samenhangend mens- en wereldbeeld. Ons huidige paradigma is gestoeld op groei, hiërarchie en grenzen. Het wordt gevoed door kapitalisme, het patriarchaat en de joods-christelijke wortels van onze cultuur.

CW gelooft in de noodzaak (en ziet al de contouren) van een nieuw paradigma. Een paradigmawisseling voltrekt zich als voldoende bewijs zich op een overtuigende manier opstapelt. Daarom geloven wij in de combinatie van informatie en verbeelding. Op wervende wijze delen wij zienswijzen. We bieden met ons werk bezinning en dialoog en sorteren voor op structuur- en gedragsverandering.

Net als paradigma’s hebben beelden invloed op hoe wij denken. Zo wordt groei verbeeld als een lijn omhoog, aldus econoom Kate Raworth. We worden er opgewekt en rustig van en we menen dat alles goed gaat. Zij stelt voor om die pijl te vervangen door een cirkel¹. Een nieuwe manier van denken dient zich als vanzelf aan. Op eenzelfde manier zet CW de komende jaren een cirkel, een troop, op de plek van traditionele paradigma’s en vervangt zo traditionele beelden.

1.
Kate Raworth
Doughnut Economics - 2017

De donut: beide cirkels staan voor een grens die je niet wilt passeren. De binnenste cirkel staat voor het bestaansminimum van alle mensen. Kom je daaronder terecht, dan is er uitbuiting en honger. De buitenste cirkel geeft de maximale capaciteit van de planeet aan. Ga je daar overheen, dan overvragen we de natuurlijke hulpbronnen van de aarde. Beide grensoverschrijdingen zijn unfair en niet duurzaam. Ze geven de parameters aan waarbinnen onze economische activiteit zou moeten plaatsvinden, om duurzaam en eerlijk te zijn en dus: voor altijd houdbaar.

Traditioneel Paradigma	Traditioneel Symbool	Nieuw Paradigma	Nieuw Symbool
kapitalisme; snelle groei		balans	
dichotomie; grenzen		verbroedering	
patriarchaat; ongelijkheid		gelijkheid	

1.3 Waarden: bewustzijn kan niet zonder gevoeligheid

De feitelijke waarheden van vandaag zijn te wreed om zonder de troost van kunst te moeten verwerken. En kunst zonder doorwrochte, *fact based* rekenschap van de crisistijden waarin we leven, ontbreekt het aan relevantie. In het licht van onze doelen ten tijde van oprichting, is in 2020 het bewustzijn over de waarde en kwetsbaarheid van natuur enorm vergroot. We zien echter dat *gevoeligheid* voor landschap, omgeving, natuur en ecologie achterblijft. We hebben daarom de waarden van CW opnieuw geformuleerd.

Natuur, om de natuur

Het publieke discours rond ecologische vernietiging vindt plaats via papier, beeldschermen, conferentiecentra en vooral: in steden. Het bewustzijn van de urgentie van het probleem, het intellectuele begrip van de problematiek is alom vertegenwoordigd. Maar CW gelooft dat bewustzijn niet meer volstaat: fijngevoeligheid is nodig. We tonen de schoonheid van de natuur, en bieden daarbij landschappelijke ervaringen. Onze werken gaan altijd over landschap, ecologie en natuur, zelfs al staan ze midden in de stad; in de *black box* van een theater of in de *white cube* van een museum.

Landschap en ecologie als gedicht

De natuur heeft grandioze poëtische, metaforische waarde voor mensenlevens: haar beweeglijkheid, de verbondenheid en de wederzijdse afhankelijkheid in ecosystemen zijn natuurlijke strategieën waar wij in ons dagelijks leven en in onze menselijke existentie veel aan kunnen hebben. Het natuurherstel na een bosbrand ligt opvallend dicht bij rouwverwerking. Werken van CW gaan, hoe landschappelijk ook, altijd over de toeschouwer zelf.

Landschapskunst als call to action

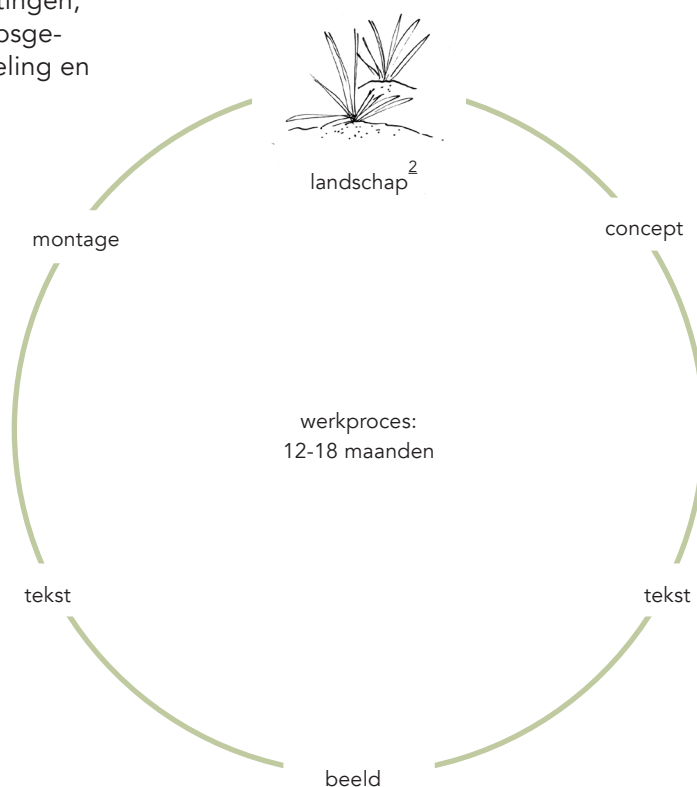
Vanuit de overtuiging dat er veel moet gebeuren, en dat iedereen zijn houding en handelingen moet veranderen, hoopt CW - via vervoering, informatie en ervaring - ecologische deugden te kweken. Werken van CW beogen altijd bij te dragen aan de toekomst van de planeet.

1.4 Methodes

1.4.1 Van landschap naar kunstwerk: een schets van het werkproces

CW start met een landschap. Processen in het landschap leiden tot een eerste theoretisch- en beeldend concept. Hieruit volgen teksten en beelden die op elkaar reageren.

Het proces kenmerkt zich door locatiebezoeken, research, ontmoetingen, uitwisselingen met publiek, stapsgewijs ontwerp en interne uitwisseling en fine-tuning.

2.

De performance vindt in het landschap plaats

1.4.2 Site responsive touren³

Het touren met *site responsive* werk is geen vanzelfsprekendheid. Als het landschap zo sterk inhoudelijk, dramaturgisch en beeldend onze werken bepaalt, hoe kunnen we daarna dan neerstrijken in een ander landschap? CW ziet haar werk als een driehoek met drie zijden: thema-landschap-beeldende ingreep. Wanneer een van de drie zijden wisselt, blijven de andere hetzelfde. Onze beeldende interventies zien we als een medium, waardoorheen je het landschap waarneemt. Op deze manier kunnen we te goeder trouw en relatief efficiënt *site responsive* touren.

3.

Deze methode heeft IN SITU zeer geïnteresseerd.

1.5 Toegankelijkheid en benaderbaarheid

We brengen in onze beelden graag complexe, alomvattende problemen terug tot een kern: een modelopstelling. Er zit ontroering en aansluiting in de eenvoud. Zelf hebben we een toegankelijke 'podium'-aanwezigheid.

Praktisch aangelegde mensen zijn gefascineerd door onze touw- en katrolsystemen en kinderen of anderstaligen zijn betoverd door onze mechanische illusies, zoals de camera obscura van WINDSTILLEVEN.

Van HVVAMA maakten we op Terschelling en in Amsterdam een subtiel aangepaste kinderversie. Dit was een gouden greep, voor herhaling vatbaar: ons werk vereist geen kunstconventies om gewaardeerd te kunnen worden.

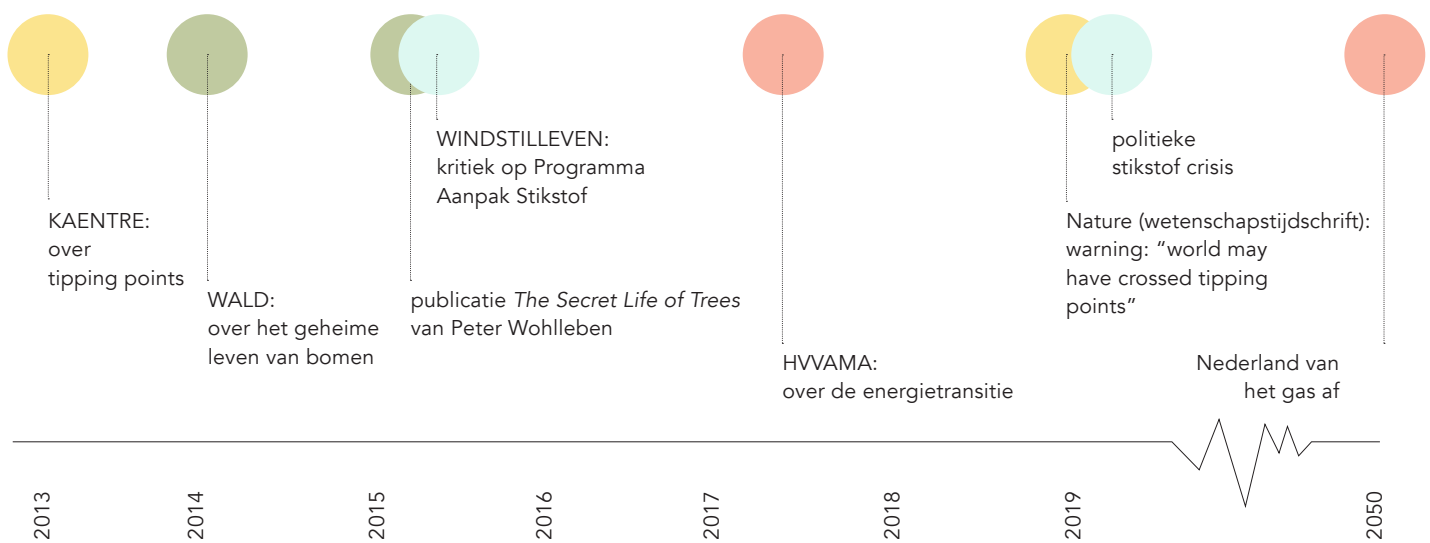

“Het werk van CW, waarin verdieping, ontmoeting met publiek en een theateraal werk bij elkaar komen, sluit naadloos aan bij de ambities van ons festival aangaande interdisciplinair locatietheater, onderzoek, en experiment in de context van de stad. De afgelopen jaren werkten we al met veel plezier samen.”

- Simone Hogendijk

WE BEGINNEN GEWOON (2017). Artistiek leider van Over het IJ Festival
Simone Hogendijk springt van de brug

Collectief Walden als ecologische voorhoede

Erkenning

° Het Creative Europe-project LAND gebruikte CW als primaire inspiratiebron voor haar aanvraag en als voorbeeld in hoe samenwerkingen tussen kunstenaars, culturele instellingen en natuurbeheerders en land stewards op te zetten.

° IN SITU, het Europese netwerk voor theaterfestivals in de openbare ruimte ziet CW als experts in het *site responsive* touren en het streven naar duurzaam makerschap. Thomas is gevraagd om op hun conferentie ten overstaan van Eurocommissarissen de *keynote speech* te leveren.

° In 2017 genomineerd voor de BNG Nieuwe Theatermakersprijs:
"Met behulp van filosofische teksten, een wandeling, muziek en prachtige beelden creëren ze een nieuw zintuiglijk perspectief dat nog lang nagonst. Met name de levensgrote camera obscura waarin het publiek wordt opgesloten zorgt voor een spectaculaire en indrukwekkende ervaring. Met WINDSTILLEVEN onderzoekt Collectief Walden de grenzen van theater en wat theater kan zijn."

° HVVAMA werd genoemd als een van de vijf beste voorstellingen van de week in Standaard in december 2019.

° Gelauwerde makers als Alexandra Broeder, Maren Bjorseth en Eline Arbo werkten met ons.

° Atelier van Lieshout werkte met ons samen voor de realisatie van WARMTE en wil dat weer doen.

° CW werkte met tien uiteenlopende opleidingsinstellingen, van universiteiten tot vakscholen in binnen- en buitenland.

° Stagiairs melden zich spontaan van opleidingen van filosofie tot product design en docent theater.

° D:DNA (Dutch Development centre for Natural Arts) betreft ons in de ontwikkeling van nieuwe makers in de school van Sjoerd Wagenaar (vm PeerGroup) en CW.

° De Britse tegenhanger van de Theaterkrant, *The Stage* schreef over OLIE:

"The most stimulating work comes from (...) Collectief Walden (...) A really nifty, really thoughtful marriage of information and illustration, and the high-point of [the] programme."

2. De Werken

STELLINGEN

- installatief karakter
- wordt theateraal 'geopend'
- het publiek kan ze zelfstandig beschouwen of ermee interageren
- sterk beeldend van aard
- makkelijk tourbaar
- geschikt voor museum / kleine evenementen / publieke ruimte
- voorbeelden: OLIE (2016-20) en IJS (2017-20)

IJS (2017) tijdens Brainwash Festival in de Brakke Grond

PLAATSEN

- ingerichte publieksruimtes
- reflectie en dialoog
- kunstwerk op zich en tevens plek om onderzoek te delen en kennis op te doen voor Voorstellen
- geschikt voor festivalharten (rand-programma) en evenementen
- voorbeelden: WE BEGINNEN GEWOON (2017) en WARMTE (2018-20)

WE BEGINNEN GEWOON (2017) op Over het IJ Festival

VOORSTELLEN

- theateraal essay
- lijkt op een voorstelling
- collages van beelden, voordrachten, muziek en landschapservaringen
- *site-responsive*; *deep map* van de plek
- geschikt voor festivals en buiten de culturele context
- voorbeelden: WINDSTILLEVEN (2016-20) en HVVAMA (2018-20)

© Saris & den Engelsman

WINDSTILLEVEN (2016) op Oerol

2.1 Stellingen, Plaatsen en Voorstellen

CW ontwikkelt in 2021-2024 drie projectlijnen op drie bijbehorende productieschalen, die beogen een verandering in houding, denken en gedrag ten opzichte van de natuur te veroorzaken. De drie typen werk distilleren we met terugwerkende kracht uit ons oeuvre sinds 2016 en passen we nu bewust toe:

- We nemen drie keer Stelling (klein)
- We maken drie keer Plaats (middelgroot)
- We doen drie keer een Voorstel (groot)

Naast deze negen theatrale werken, ontwikkelen we een blijvend *Land Art* werk voor in de provincie Drenthe (dat het decor zal vormen voor Voorstel III) en hernemen we twee bestaande werken: één Plaats (WARMTE uit 2018) en één Voorstel (WINDSTILLEVEN uit 2016).

2.2 De Plannen

Deze keuze bepaalt onze dramaturgieën en beeldontwikkeling. De gepresenteerde concepten zijn in zekere zin dus voor-concepten. Dat vraagt vertrouwen. We verwijzen graag naar de beelden op www.collectiefwalden.nl (onder projecten) voor een portfolio van de succesvolle resultaten van deze werkwijze uit het verleden).

Voorstel I: KATHEDRALEN⁴ (vanaf juni 2021 ad infinitum) ○ vs +

KATHEDRALEN is theater voor de eeuwigheid. Vanaf 2021 wordt het Voorstel elk jaar op Oerol gespeeld. In een grote bronzen archiefwand zijn gedachten, ervaringen en acties van elke bezoeker vastgelegd. Elke herhaalbezoeker heeft inzage in het archief. Het Voorstel zal altijd blijven doorgaan. Ook als de eerste bezoekers en wijzelf overleden zijn. Ook als Oerol niet meer bestaat: we bouwen aan een 'rijgstrategie' van uitvoerders, waarbij we elk jaar een stagiair opleiden om over vier jaar voorstellingsleider te worden.

Uitgangspunt voor KATHEDRALEN zijn de deugden van de bouwmeester en de timmerman. Zij beginnen aan een kathedraal, wetend dat zij het resultaat nooit zullen zien: volstrekte toewijding gecombineerd met grote bescheidenheid. Deze '*dedicated humility*' is precies de benodigde hybride deugd in het aanpakken van klimaatproblemen. Dit is het hart van werk, en klinkt door in de landschapsingrepen, muziek, poëzie en archiefmaterialen. KATHEDRALEN is een individuele groepsbelevens over je plaats in het grote geheel, een intieme ervaring over een megalomaan wereldomspannend project: het oplossen van de klimaatcrisis.

4.

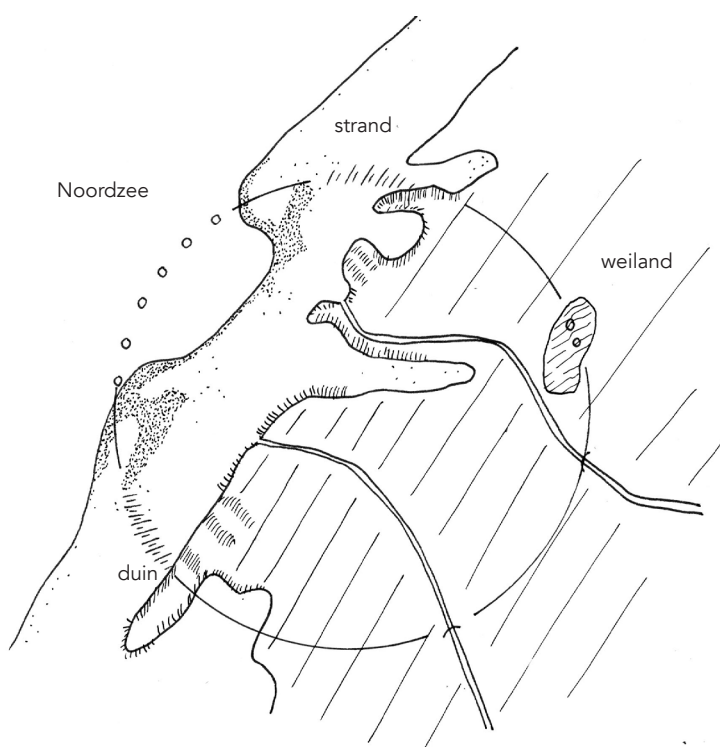
Partners:

Oerol, Staatsbosbeheer, Stichting TIJD

Onderzochte klimaatdeugden:

kathedraaldenken (toewijding, doorzettingsvermogen, lange adem en *humility*)

KATHEDRALEN wordt exclusief gemaakt voor Terschelling.

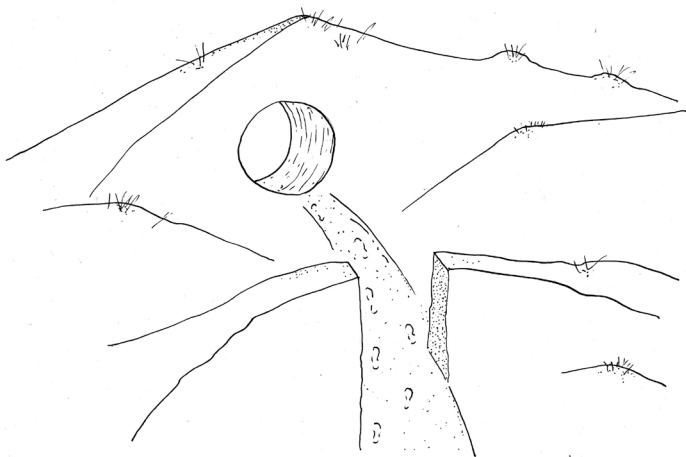
Schets: een tropische route door het landschap van Terschelling

Je staat in een duinpan. De wind in je haar, zand in je sokken. Een gastvrouw geeft je een geluidsdrager en een kaart. Je loopt de weidsheid in: een perfecte cirkel van één kilometer door duin, over een meer, door bos. 100 meter voor je loopt iemand. Je hoort muziek, je nadert het bos en de klanken verhelderen. Dan zie je een klarinettist, die je begeleidt naar varens. Een performer vertelt over de droom van de bouwmeester. Verder op de cirkel betreed je een uitgegraven gang; er staat een bureau in het zand. Je beantwoordt vragen: 'Aan wie denk je nu?' 'Waar staat je favoriete boom?' Ogenschoonlijk droge vragen, die met de jaren meer gaan betekenen. "How we spend our days is, of course, how we spend our lives." ⁵

5.

Annie Dillard, *The Writing Life*

KATHEDRALEN is geïnspireerd op de 'leeftijdslijn' in WINDSTILLEVEN, waar het publiek gesorteerd werd op leeftijd. Het bleek een intense ervaring om een jaar later bij de reprise een paaltje verderop te moeten gaan staan. Hierdoor geloven wij in de paradox van theater (als kunstvorm van het voorbijgaande) voor de eeuwigheid.

Schets: pad als doorsnede van het landschap

Voorstel II: VOORUIT ⁶ (september 2022, Dorset + zomer 2023, NL) ○ vs /

VOORUIT onderzoekt de paradoxale oorzaken en gevolgen van de Vooruitgang in het licht van de klimaatopwarming. Ecomodernisten geloven in technologie en innovatie als oplossingen voor het klimaatprobleem. Ze bepleiten een rationele aanpak; een voortzetting van het Vooruitgangsgeloof. Ze doen voorstellen als intensivering van landbouw (om qua oppervlakte meer natuur over te houden) en opschroeven van kernenergie (om CO₂-uitstoot te beëindigen). Met dit soort impopulaire voorstellen zijn ze kwetsbaar voor kritiek.

Ook hun paradigma roept vragen op: Is het niet dezelfde overmoedige houding die het klimaatprobleem veroorzaakte? Zonder dit opportunisme, optimisme en oplossingsgerichte denken had de landbouw zich nooit zo ontwikkeld; had de Industriële Revolutie nooit plaatsgevonden; was de uitstoot nooit zo hoog geweest.

Op een stuk polder (het toppunt van ecomodernisme; een stuk zee dat is geïntensiveerd door middel van drooglegging) staat een hotel: Boetiekhotel VOORUIT. Het hotel bestaat uit 45 capsules naar Japans voorbeeld: elke gast heeft een kamer van 2 bij 1 bij 1 meter. De bezoekers van het Voorstel krijgen allemaal een eigen kamermodule toegewezen. Als de bezoeker plaatsneemt in zijn capsule klinkt er vrolijke muziek. Een audiobericht deelt mee wat de functionaliteiten van de kamer zijn, wat de voordelen zijn van zo'n efficiënt gebruik van de ruimte en de noodzakelijkheid van deze efficiëntie.

Tijdens deze opname wordt duidelijk dat deze capsule de nieuwe manier van leven is geworden. Toen de ecomodernisten in 2120 aan de macht kwamen is besloten dat iedereen maar een zeer beperkte levensruimte tot zijn beschikking kreeg. Intensivering van woonruimte is één van de oplossingen om de mensheid te behoeden voor een totale extinctie. De bezoeker wordt na een half uurtje in de capsule gevraagd naar buiten te komen en een *True Reality*-bril op te zetten. Daarin plaatsen zij hun smartphone met de camerafunctie geopend. Ze zien de buitenwereld zoals hij echt is, door het medium van de smartphonecamera. Een performer leidt hen rond in de wereld van gisteren (de onze dus), waar een inmiddels verdwenen polder is nagebouwd ter ere van het allereerste begin van de ecomodernistische beweging.

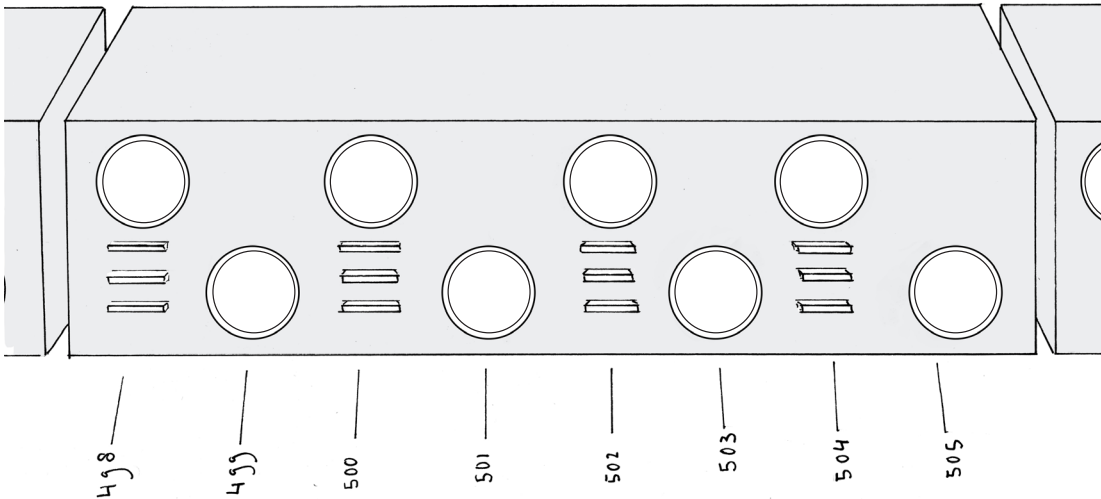
6.

Partners:

Inside Out Dorset / Activate, Dorset AONB, Natural Trust, Oerol, Over het IJ Festival, Staatsbosbeheer, Land Art Contemporary.

Onderzochte klimaatdeugden:

intensivering, oppervlaktereductie, optimisme en innovatie

Schets: Boetiek hotel VOORUIT
naar de Japanse cocoon hotels

Voorstel III: EIND⁷ (2024)

○ vs |

In een van de oudste landschappen van Nederland bouwen wij alvast een monument voor onze beschaving, mochten al onze inspanningen om de klimaatcatastrofe af te wenden uiteindelijk niet genoeg blijken te zijn. CW wil oefenen met de resignatie die gepaard zal moeten gaan met de toekomstige ecologische rouw rond drastisch veranderende landschappen, leefomgevingen en soortenverlies. Deze rampen zullen naar alle waarschijnlijkheid ook plaatsvinden als we de opwarming van de Aarde onder de gemiddeld 2 graden Celsius weten te houden.

We kiezen Drenthe, omdat daar de belangrijkste relieken liggen van de vorige grote klimaatveranderingen, het begin en einde van de laatste ijstijd. Grote massa's poolijs reikten tot aan onze breedtegraad en schoven zwerfkeien onze regionen in. De Trechterbekercultuur maakte er hun grafmonumenten mee.

Als het decor van dit Voorstel, maken we in samenwerking met een ingenieur een permanent Land Art werk, dat in het Drentse landschap kan blijven staan. Samen met Staatsbosbeheer zoeken we een bos uit waar kap zal plaatsvinden. Op de grens tussen bos en heide maken we een diagonale cirkel met een diameter van 30 meter, die we op de heide half ingraven in de grond en in het bos half stutten op hoog afgekapte boomstammen. Als de bomen binnen een paar decennia vergaan, hebben ze hun initiële functie van stut overgedragen op het ingegraven deel van de ring.

7.

Partners:

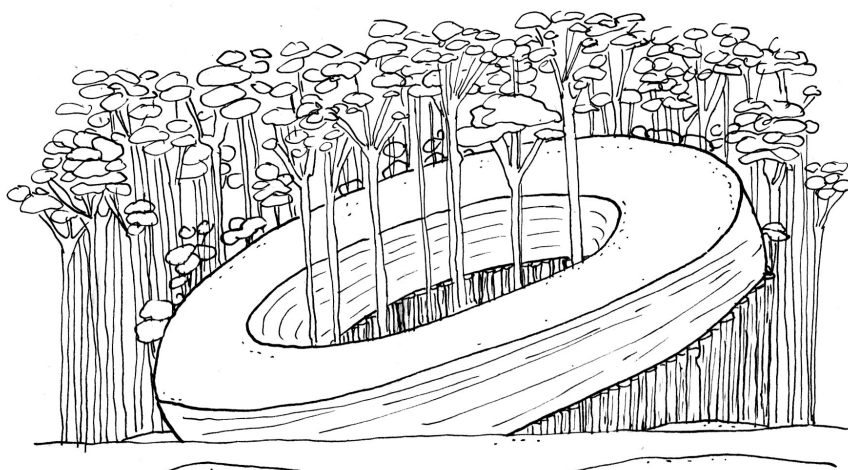
Land Art Contemporary, Staatsbosbeheer, Drents Museum

Onderzochte klimaatdeugden:

klimaatdeugden: resignatie en opoffering.

Uitsluitend Drenthe, bij ons permanente Land Art werk.

CW gebruikt DIT IS HET EINDE (p.13) voor haar research tbv Voorstel III: EIND.

Schets: EIND

Plaats I: IJLAND⁸ (juli 2021/2022, augustus 2024) ○ vs |

IJLAND is een replica van de bodem van een olietanker, compleet met scheepsschroef, die we op zijn kop in water leggen en gebruiken als eiland voor recreatie en verdieping. Het concept is ontstaan na de vraag van Over het IJ Festival om, net zoals bij WE BEGINNEN GEWOON (2017) een ruimtelijke interventie te creëren waar ook contextprogrammering voor het festival kan plaatsvinden. In 2021 bouwen we gedurende het festival in de openbaarheid aan de scheepsbodem, samen met experts en vrijwilligers uit het publiek, die in overall kunnen bijdragen aan het werk. Elke avond bouwen we de werkplaats om tot symposiumruimte, waarbij we makers en publiek van het festival uitnodigen om voorbeschouwingen en nagesprekken te voeren bij de andere projecten op Over het IJ Festival.

In 2022 trappen we het festival af door de tewaterlating van ons IJLAND. Het project vormt het jubileumproject van het dertigjarige festival. Tijdens deze editie nodigen we het publiek uit om via een pendelbootje of zwemmend naar het eiland toe te komen. Overdag een plek van amusement, 's avonds een plek van engagement. Er vinden lezingen, nagesprekken en concerten plaats.

*No man is an island entire of itself; every man
is a piece of the continent, a part of the main;
(...)
any man's death diminishes me,
because I am involved in mankind.
(Jonh Donne, 1624)*

IJLAND gaat over de behoefte aan afzondering ter bezinning, en hoe nuttig maar ook problematisch dat soms ook is.

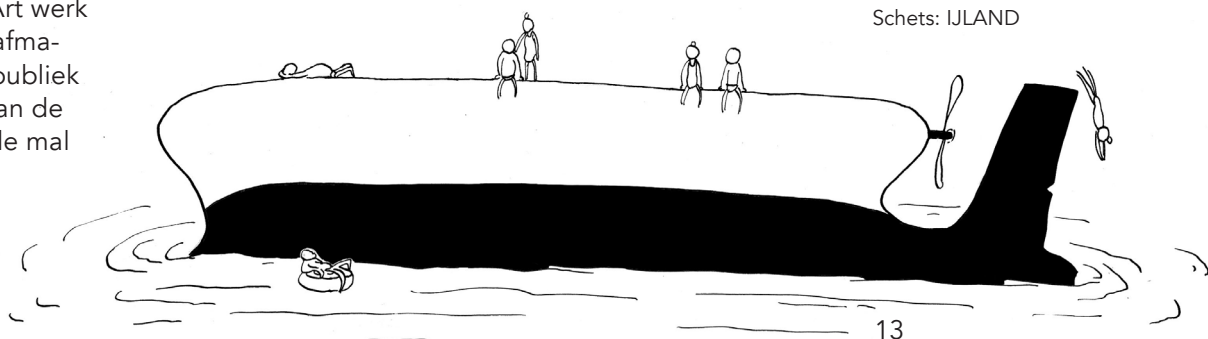
Plaats II: PLANTASME⁹ (april-oktober 2022) ○ vs /

PLANTASME is een geënceneerde pendeldienst tussen Amsterdam en de Floriade in Almere. Tussen april en oktober zal de boot wekelijks (bij hogere vraag vaker) heen en weer varen, om Amsterdammers en internationale bezoekers van de Floriade op een artistiek-inhoudelijke wijze over te zetten. Aan boord horen de passagiers voordrachten, interviews en gaan ze op vormgegeven wijze, met scenografische en muzikale ingrepen, in dialoog met architecten, agri-innovatoren, planologen en duurzaamheidsexperts over het thema van de Floriade: *Growing Green Cities*, en specifiek de 'superpowers' van planten.

Plaats III: DIT IS HET EINDE¹⁰ (2023) ○ vs |

Voor Plaats III laten we ons inspireren door het fenomeen van het *collective work event*. Antropologen beweren dat de beroemde beelden van Paaseiland waarschijnlijk zijn gebouwd omdat de bewoners tijd over hadden, en dit hen een prettige invulling van hun dagen leek. Als dit waar is, dan toont dat aan dat we als we in onze basisbehoeften hebben voorzien, zin krijgen in samenwerken aan complexe en uitdagende projecten. CW wil hier een voorbeeld aan nemen en samen met het publiek, voor ieders plezier, de *community-building* en gezamenlijke persoonlijke ontwikkeling een ingewikkeld bouwwerk neerzetten.

De oefening is een voorbereiding op het Land Art werk dat we het jaar erop afmaken. Samen met het publiek leggen we de basis van de cirkel door tezamen de mal te bouwen.

8.

Partners:

Over het IJ Festival, Stichting NDSM werf (met wie we semi-permanente plaatsing van het IJLAND onderzoeken), NDSM Theater (als werkplaats en ontvangstruimte in de aanbouw).

Onderzochte klimaatdeugden:

beziennende afzondering en noodzakelijke verbinding.

9.

Partners:

Floriade 2022: Growing Green Cities, Land Art Contemporary, IJ Producties, een Technische Universiteit, een bootwerf

Onderzochte klimaatdeugden:

biomimicry, innovatie en optimisme en oplossingsgerichtheid.

N.B. In eerste instantie ontwikkelen we PLANTASME voor de Floriade. We verkennen (internationale) haven- en stedelijke eilandlandschappen voor mogelijke verdere afnemers.

10.

Partners:

Land Art Contemporary, Drents Landschap, Paviljoen Van Eesteren, IJ Producties, de Meervaart, Stadshout, Staatsbosbeheer.

Onderzochte klimaatdeugden:

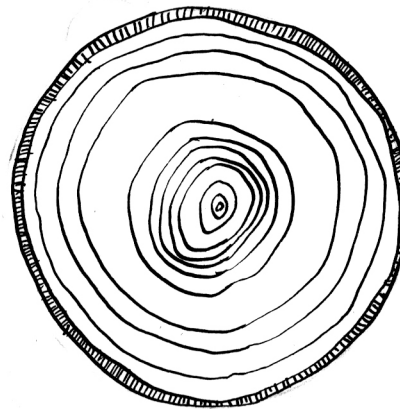
samenwerking, vertrouwen, geduld.

Schets: IJLAND

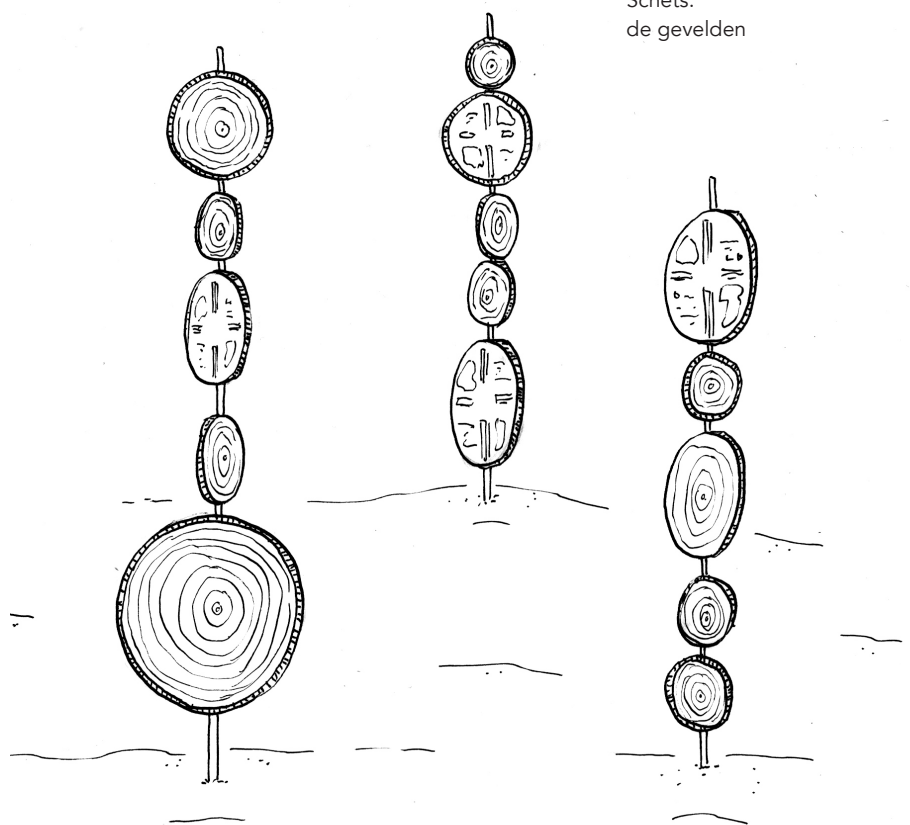
Stelling I: MONUMENT VOOR DE GEVELDEN¹¹ (vanaf najaar 2021) ○ vs +

Bij elke storm en bij veel planologische ontwikkelingen vallen er bomen. Dit emotioneert, maar een mooi bijkomend effect is dat er een schat aan informatie vrijkomt. De jaarringen van bomen zijn infographics van over de klimatologische geschiedenis van een plek. Samen met nieuwe en oude bewoners kijken we terug op de geschiedenis van de plek en voeren we een gesprek over klimaat.

In samenwerking met Stadshout zullen we bij elke storm of geplande kap een horizontale plak van een boomstam zagen. In de Tolhuistuin bouwen we een kapel voor de gevelden, een alternatieve archiefkast waar we de stamplakken bewaren en per boom een lezing maken van de klimatologische geschiedenis van die plek. Een levendige, groeiende bewaarplaats van dode testamenten van de gevallen bomen van Amsterdam, die samen een historisch verhaal maken. Deze bewaarplaats wordt een blijvend monument voor de geveldde bomen en de stadsontwikkeling van Amsterdam.

Stelling II (2023) en **III** (2024) zullen zich ook richten op (groene) stadsontwikkeling. Ze zullen de deugden en fenomenen balans, gelijkmatigheid en harmonie versus groei (II) en verbinding versus afgrenzing (III) verbeelden.

11.

Partners:

Stadshout, Dienst Ruimtelijke Ordening, Tolhuistuin

Onderzochte klimaatdeugden:

historisch besef, de waarde van het narratief, de 'silver lining' van het verlies van de boom zien.

NB Buiten de verschillende wijken van Amsterdam, zou de kapel voor stamplakbezinning ook naar andere plekken in Nederland of het buitenland kunnen reizen.

Schets:
de gevelden

3. Het Publiek

WE BEGINNEN GEWOON (2017)

EEN ECOLOGIE: IJS (2020)

WALD (2014)

3.1 Publieksaspecten van ons werk

3.1.1 Algemeen

- *Ons werk is dialogisch.*
'Inleidingen' en 'nagesprekken' vinden plaats tijdens het werk zelf.
- *Ons werk is publiek.*
In de publieke ruimte werken, zorgt ervoor dat ons publiek vaak bestaat uit stakeholders en toevallige passanten die een spontane interesse tonen.
- *Ons werk ervaar je aan den lijve.*

3.1.2 Thema's

De vier thema's klimaat, ecologie, landschap en verhouding tot natuur resoneren binnen en buiten het cultuurpubliek. De combinatie van de expliciete thematiek en theaterkunst is voor zowel kunstminnaars als andere publieksgroepen een vernieuwende ervaring. Het is voor CW opwindend dat onze vraagstukken de afgelopen drie jaar zo sterk in de belangstelling zijn komen te staan. Dit maakt een diversifiëring en nuancering van ons aanbod mogelijk (en noodzakelijk). Naast agenderen zijn inspireren, verdiepen en activeren kerntaken geworden.

3.1.3 Locaties

Locaties in de openbare ruimte of de natuur hebben een vanzelfsprekend eigen publiek dat zich mede-eigenaar, steward of gebruiker voelt. Naast de lokale kennis van onze

culturele partners, spelen landschaps- en *community*-partners een rol in het bereiken van deze mensen. Tevens zorgt het langdurig werken in de openbare ruimte zelf voor aanknopingspunten.

Onze locaties bewegen zich tussen centrum en periferie. Tussen Amsterdam en Drenthe, en tussen Nederland en Hongarije maar ook binnen Amsterdam bestaan centrum-periferierelaties. Werken op straat in een druk Amsterdams stadsdeel, of in de Drentse natuur in een gebied met lage kunstverzaadigingsgraad, vraagt om andere publieksbenaderingen. In beide zijn we getraind. Door onze speellocaties zo te classificeren, gaan we doelgericht te werk in ons potentiële publieksbereik en zelfs in onze locatiekeuzes.

3.1.3 Werktypen

Stellingen, Plaatsen en Voorstellen hebben elk een andere uitwerking op het publiek. Ze bieden op verschillende manieren publieksinteractie en hebben de mogelijkheid om hyperlokale thema's en actualiteiten te integreren vanwege onze sterk contextgerichte opvoeringspraktijk. Dit verzorgt een unieke combinatie van lokale relevantie en landelijke, professionele kwaliteit.

De verschillende publieksbenaderingen zorgen voor verschillende graden van toegankelijkheid en verbondenheden tot ons werk: van verwonderd voorbijgaan tot betaald, herhaald bezoek en alles wat daartussenin zit. Dit serieus nemen betekent een continue voelspriet hebben uitstaan wanneer we ons werk tonen. CW heeft in de afgelopen acht jaar deze vormen van publieksontsluiting verfijnd met een mix van intuïtie en methodiek.

3.2 Partners en publiekstypen

We werken samen met idealistische culturele partners om ons werk op steeds verdiepende wijze over het voetlicht te brengen. Ook onze natuurpartners, onze kennispartners en onze beoogde *community*-partners spelen een rol in het bereiken en verbinden van nieuwe publieksgroepen. De komende vier jaar staan in het teken van het realiseren van de potentie van ons publieksbereik.

We onderscheiden in onze aanpak steeds: cultureel publiek; landschapspubliek; hyperlokaal publiek; educatief thematisch publiek (via scholen, universiteiten, onderzoeksinstellingen en experts) en algemeen thematisch publiek (burgers met interesse in klimaat- of ecologievraagstukken). Onze werving- en werkingsstrategieën variëren navenant.¹²

3.3 Strategie

Zoals de mens onlosmakelijk deel is van de natuur, zo is het publiek integraal deel van ons werk. De komende periode verbeteren we onze de publiekswerving (kwantiteit) en onze publiekswerking (kwaliteit ervaring). Thema's, locaties en publieksgroepen bepalen de aanpak.

Hoe meer mensen we bereiken, en hoe dieper de werking van onze kunst, hoe effectiever we zullen zijn. Groter, beter publieksbereik leidt vanwege toegenomen publieksinkomsten ook tot meer autonomie in het ontwikkelen van onze signatuur en meer diepgang in onze research.

3.3.1 Impact-agent & community-building

De publiekaspecten van ons werk nodigen uit tot langdurige relaties met dezelfde (groepen) mensen. Het opbouwen van een terugkerende groep 'volgelingen' vraagt veel aandacht waarvoor we tot nu toe niet de capaciteit hadden. Onze publiekswerving liep tot nu toe grotendeels via de kanalen van festivals en natuurpartners zoals Staatsbosbeheer.

CW neemt dit de komende jaren in eigen hand door een 'impact-agent'¹³ aan te stellen, die met verschillende publieksgroepen onderscheidende verbindingen tot stand brengt en onderhoudt. De *impact-agent* combineert de vermogens om enerzijds relaties op te bouwen en potentiële doelgroepen en inhoudelijke verbanden te zien, en anderzijds marketingcampagnes op te zetten die kunnen resoneren met deze nieuwe netwerken en met bestaande doelgroepen. Geïnspireerd door het commercieel-idealistische denken van de *startup*-wereld¹⁴ kiezen we ervoor om onze marketing en publiciteit te verweven met onze inhoudelijke maatschappelijke missie. Het doorlopende, zowel kwalitatieve als kwantitatieve publieksonderzoek, tot lang na de voorstellingen, vormt hiervan de pijler én tegelijk het belangrijkste instrument.

Voor onze werken in het landschap en in de openbare ruimte (vrijwel exclusief al ons werk) werken we als vanzelfsprekend samen met *stakeholders* bij deze locaties. Dit zijn

12.

Onze strategie wat betreft diversiteit en inclusie is integraal onderdeel van onze aanpak, maar vanwege de bepalingen van dit plan alleen te vinden in het betreffende formulier.

13.

Deze strategie ontstond samen met House of Nouws maar heeft zich bij beide gezelschappen net anders ontwikkeld.

14.

En de ontegenzeggelijke substantie van het buzzword 'impact': 'Verbindingsstrategie' was een andere optie, maar 'verbinding' klinkt ons te passief (impliceert nog geen maatschappelijke verandering) en 'strategie' klinkt militair en berekenend en niet zo intrinsiek en inclusief. De *startup*-wereld en die van het sociaal ondernemerschap lopen voorop in het herdenken van bereik; engagement; impact en educatie en mede-eigenaarschap van het publiek. We hebben hierover reeds met initiatieven als Impact Makers en andere culturele innovatieprojecten (zoals Erlenmeyer) gesprekken gevoerd. Deze zijn in eerste instantie al bijzonder inspirerend en leerrijk vanwege de combinatie van kwalitatief en kwantitatieve benadering vanuit een even idealistische als commerciële houding.

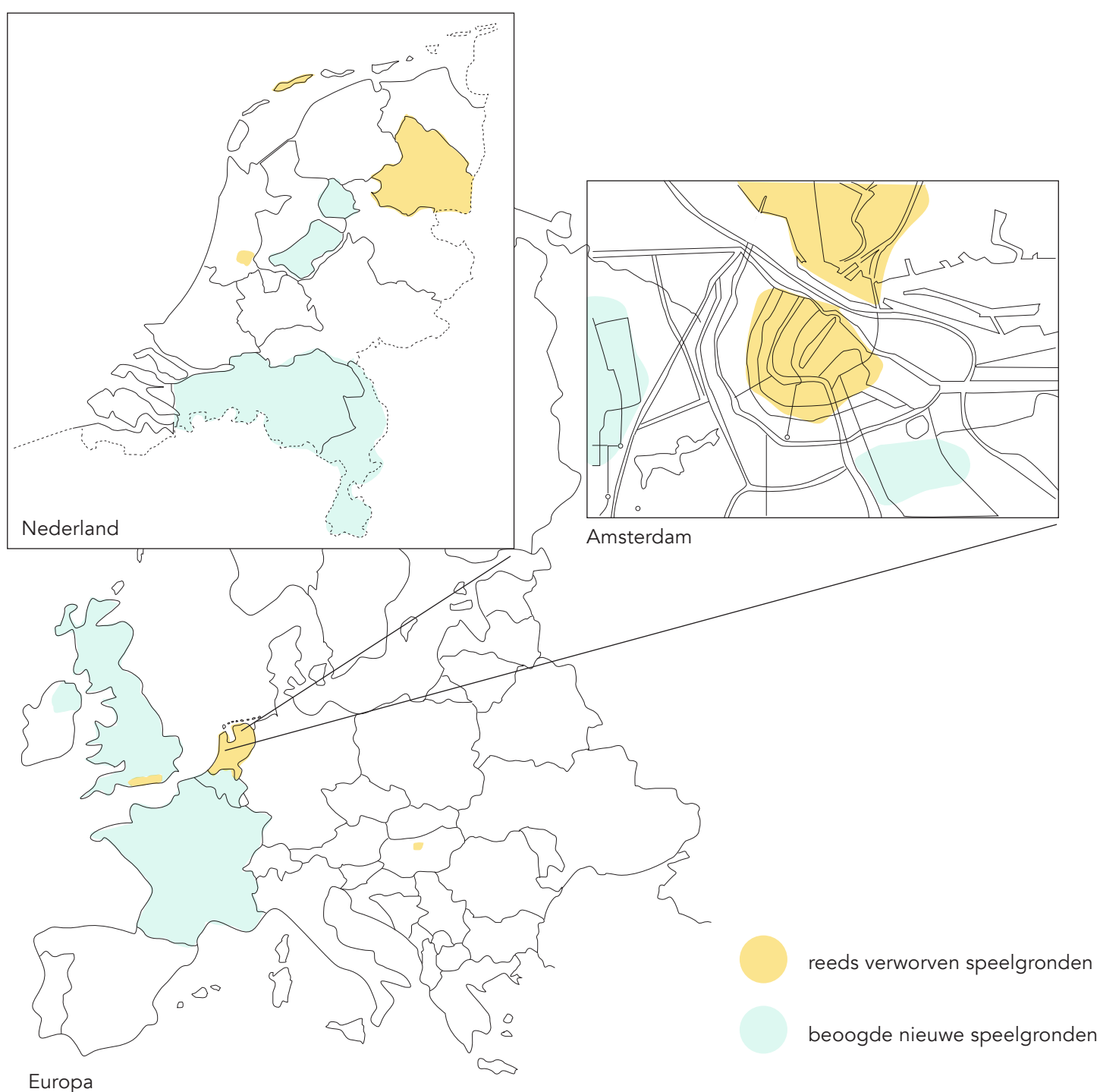
vrijwillige beheerders, bewoners, uitbaters of recreanten, soms in verenigingen. We werken in hun achtertuin, dus we werken met hen samen. Ex-dokarbeider Ruud, buurvrouw Frances en nachtwaker Louis figureerden zelfs als personages in onze voorstellingen.

De komende jaren gaan we strategischer om met belanghebbende organisaties, om zo actiever aan *community-building* en *impact* (en dus publieksopbouw) te werken. We beogen samenwerking met bijvoorbeeld Circular Economy Network, Impact Hub, Pakhuis de Zwijger, PlasticSoup, de Turnclub en buurtgroepen.

3.3.2 Vergroten speelgebied

We willen op basis van onze publieksspecificiteit groeien. Allereerst bestendigen we onze aanwezigheid in de ondervertegenwoordigde regio Drenthe. Met de werkwijze die we daar ontwikkelen, ontsluiten we andere regio's in Nederland. Speerpunt is benaderbare kunst creëren in cultuurarme gebieden. We maken perifere, toegankelijke kunst met landelijke uitstraling en lokale relevantie.

We zien ons speelgebied in termen van centrum en periferie, en zetten partnerschappen en zelfbewuste werkwijzen in voor het verwerven van nieuwe speelgronden.

3.3.3 Bestendiging en deling

Terwijl we onze eigen methodiek verdiepen, uitbouwen en verspreiden, doen we de komende tijd in het kader van publieksbinding actief aan procesdeling. In de Tolhuistuin zullen we, naast dat we er een terugkerende speelplaats zien voor onze Stellingen en Plaatsen, vijf keer per jaar een tekstlezing of inhoudelijke onderzoekspresentatie geven aan geïnteresseerden die we actief benaderen. We delen de ambitie om lokaal publiek en maatschappelijke partners bij culturele processen te betrekken, om op het meest lokale niveau ingebed en relevant werk te maken. Programmamaker Charlotte Verhoef, moedigt CW aan de Tolhuistuin hiervoor te gebruiken.

Het nieuwe NDSM Theater in Amsterdam dient als werkplaats. We delen voorzieningen en doen gezamenlijke R&D. Het NDSM Theater vormt een kennishub voor kruisbestuiving met verwante makers, waarmee we bevindingen rond publieksontwikkeling delen. Met Stichting IJ Producties tonen we beeldende ontwerpen en *works-in-progress*. Ook hier zullen we actief uitwisseling zoeken met lokale publieksgroepen, om zo *community-building* te verweven met onze werkprocessen.

Hiernaast zijn we gebrand op het delen van onze bevindingen rond methodiek en publieksopbouw. Enerzijds met verwante makers en instellingen in onze sector, uit solidariteit en vanuit de waarde van kennisdeling. En anderzijds verkennen we vanuit ondernemingszin het delen van onze kennis met private en commerciële partijen (*startups*, bedrijven en ondernemers die maatschappelijke uitdagingen verkennen).

3.4 Duurzame binding: Het Woud

Het Woud van CW houdt het midden tussen donateursgroep, *fanbase*, zakelijk netwerk en veld waarmee we wederdiensten uitwisselen. We kiezen bewust voor ambiguïteit om een open atmosfeer te creëren waarbinnen er veel mogelijk is. Het Woud bestaat reeds informeel, maar wordt in de komende jaren uitgebreid en geconsolideerd.

Publiek kan Zaailing in het Woud worden door eenvoudigweg hun e-mailadres achter te laten. Ze krijgen dan een kaartje waar hun favoriete boom in 'negatief' uitgestanst is. Het kaartje is zo vormgegeven dat het uitnodigt om te bewaren. Het 'positieve' boompje zelf houden wij. Ze kunnen daadwerkelijk Boom worden wanneer ze doneren, zich als vrijwilliger inzetten of diensten in natura leveren. Uiteindelijk planten we daadwerkelijk deze bomen om een echt woud te maken.

Programmeurs en leden van organisaties waarmee we samenwerken benoemen we eenzijdig tot Zaailing. Het kaartje dat we aan hen uitdelen staat symbool voor de wens van CW om de zakelijke uitwisseling niet tot één keer te beperken.

Zakelijk leider Naomi Russell heeft veel ervaring in privé-donateursbeheer in het VK, de VS, Nederland en in andere Europese landen. Zij zal bovenop het relatiebeheer de komende jaren tevens de eerste strategie gaan uitzetten om kleine en grotere private en commerciële inkomsten te verwerven.

HET VERBAND VAN ALLES MET ALLES, Drenthe (2019)

4. Onderneming

OLIE, Inside Out Dorset (2018)

We spreken niet alleen op het podium over transitie maar passen dat ook toe in onze organisatie. Onze strategische en commerciële keuzes op het gebied van marketing, partnerschappen, professionele ontwikkeling, onze methode en ook onze omgang met de sectorcodes komen voort uit onze zoektocht naar gedragsverandering. Onze publieksbenadering, ondernemingsfilosofie en alternatieve verdienmodellen ademen impliciet en (zeer) expliciet de waarden van een duurzame toekomst.

4.1 Ondernemingsfilosofie

We zijn een kleine onderneming. Onze ambities en de mogelijkheden zullen steeds opnieuw met elkaar in balans gebracht moeten worden. CW heeft de overkoepelende ambitie om een positieve invloed op het ethisch en gewetensvol ondernemen van omringende partijen uit te oefenen, door hen te inspireren en uit te dagen de lat hoger te leggen.

Onze aanpak om ons ondernemingsplan uit te voeren is gebaseerd op drie belangrijke fundamenteën: duurzaamheid, langdurige relaties en wederkerigheid.

I. Duurzaamheid

Theater, met name op locatie, is één van de minst klimaatvriendelijke kunstvormen. De traagheid en inefficiëntie van zowel het productieproces en het ervaren van theater zijn echter een groot goed voor de maatschappelijke functie van theater: het bieden van nieuwe perspectieven en reflecties.

CW is zich bewust van deze paradox en van de negatieve invloed van theater op natuur. Een in het oog springende maatregel die we nemen, zowel uit esthetisch als uit ethisch oogpunt, is het gebruiken van manuele techniek in onze kunstwerken. We geven altijd de voorkeur aan touwen en katrollen boven elektrische lieren. We tonen met onze voorstellingen de wonderbaarlijke mogelijkheden van het unplugged werken en de krachtenverhouding mens-natuur verschijnt automatisch ten tonele. In onze materiaalkeuze en productiewijze staat circulariteit centraal. Onze decors en installaties hergebruiken we zoveel mogelijk.

II. Langdurige relaties.

CW investeert graag langdurig in de partners waarmee we werken, zodat we in onze zakelijke uitwisselingen steeds kunnen bouwen op voorgaande ervaringen. We geloven in 'zakelijke vriendschap' tussen instellingen en zetten ons hiervoor in.

III. Wederkerigheid.

Het werk van CW kan niet zonder de input en deelname van partners en publiek. Tegelijkertijd helpen we partners als Staatsbosbeheer in hun publieke taak van het toegankelijk en beleefbaar maken van natuur. We waken ervoor om nooit slechts afnemende partij te zijn en zoeken steeds inhoudelijke en praktische uitwisseling.

Voorbeeld van circulariteit: het decor van KAENTRE (2013) en de boom van WALD (2014) werden gebruikt in de installatie van WE WENT INTO THE WOODS (2015). De resten hiervan staan nu als kast in ons atelier.

4.2 Partners

4.2.1 Cultuur

Oerol en Over het IJ begeleidden onze talentontwikkelingstrajecten en coproduceerden regelmatig. We zijn schatplichtig aan de vele *cartes blanches* die zij ons hebben gegeven, waardoor we wezenlijke, eigenzinnige stappen hebben gezet.

In 2016 trokken we de aandacht van de Brakke Grond in Amsterdam en Land Art Contemporary in Drenthe. Beide partners, hoe verschillend ook, stimuleren ons om werken te produceren buiten de geijkte artistieke en institutionele kaders. We vinden in beide instellingen een grote liefde voor inhoud en discipline-overstijgende projecten. De Brakke Grond nodigde ons in 2020 uit vier installaties en twee performances te tonen als een 'ecologie'.

Land Art Contemporary biedt residenties en coproduceert adaptaties van onze festivalvoorstellingen, buiten de context van theaters of festivals. Op deze uitvoeringen midden in het landschap zijn we extreem trots. Projectleider Anne Reenders blijft na 2021 optreden als onze agent (*match* maken, initiëren, co-produceren en fondsenwerven) voor werken buiten Amsterdam en Terschelling.

De meest recente professionele vriendschap die we sloten, was met Huis van de Natuur in Donderen, Drenthe, waar we in het najaar van 2019 HVVAMA toonden. Sjoerd Wagenaar (vm PeerGrouP) nodigt ons uit al ons werk op 'zijn' Donderboerkamp te tonen en wil samenwerken in zijn nieuwe initiatief Dutch Development Centre for Natural Arts. Met Huis van de Natuur en D:DNA delen we een liefde voor projecten op de grens van kennis, cultuur en natuur. Naast kantoor en NDSM Theater in Amsterdam zal CW vanaf 2021 een vaste buitenwerkplaats hebben in Donderen.

4.2.2 Natuur

Partners op het gebied van landschap zijn Staatsbosbeheer (herhaaldelijk sinds 2012, en ecofilosoof Matthijs Schouten is een belangrijke inspirator en gesprekspartner), Natuurmonumenten, PWN Zuid-Kennemerland, Park21 en De Hoge Veluwe. Met hen wisselen we praktisch en inhoudelijk uit, zowel met boswachters als management.

4.2.3 Kennis

We presenteren academische theorieën en research, zowel uit geestes- als natuurwet-

schappen. Soms via interviews over onze thematieken (al dan niet voor een live publiek), soms in een artistic research-programma. We stellen onze expertise beschikbaar en onze processen open voor de leerprocessen van (kunst)studenten. Samenwerkingspartners zijn de VU Amsterdam, de universiteiten van Groningen, Nijmegen, Utrecht, Wageningen, Leiden, Bournemouth en Budapest (BME, waar architectuurstudenten een remake van ons decor van WINDSTILLEVEN ontwikkelen), Fai-Ar Marseille (opleidingsinstituut voor kunst in de openbare ruimte), de HKU en de Academie voor TDA.

4.3 Commerciële kansen

CW ziet een aantal alternatieve verdienmodellen. Van WINDSTILLEVEN 'verkochten' we eerder al muziek en tekst los, voor een podcast van een ander festival, en maakten we miniversies voor twee pensioenfeesten. De Gedeputeerden van Friesland kwamen voor een workshop op werkbezoek.

Sommige Plaatsen kunnen commercieel geboekt worden voor bijvoorbeeld bedrijfsuitjes. PLANTASME kan zo een significante inkomstenstroom opleveren. Boetiekhotel VOORUIT biedt daadwerkelijk festivalovernachtingen aan. Beide commerciële exploitaties van ons werk zijn dramaturgisch passend. Dit is voor CW nog vrij onontgonnen grond, maar we hebben veel zin in deze avontuurlijke vorm van ondernemen.

"CW heeft om de hoek gekeken van een volstrekt nieuwe manier van vertellen, een nieuwe communicativiteit. Ik zag een nieuwe manier van theatermaken voor mijn ogen ontstaan, waarvan ik wel vermoedde dat hij bestond, maar die ik nog nooit in werkelijkheid had gezien."

- Kees Lesuis van Oerol

WINDSTILLEVEN, Oerol (2016)